

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ali hrepené Slovenci zares po lastnem vseučilišču?

Domači politiki tu pa tam svaré pred teorijami, češ, da v politiki je prositi samo dosegljivih reči. Tu je opomniti, da narod mora razločevati mej aktuvalno, mej vsakdanjo, na taktiko osnovano politiko in pa mej uzori in konečnimi cilji.

Brez širokega obzorja, brez oddaljenih namerov in konečnih ciljev ni možno osnovati niti aktuvalne politike, niti taktike za to politiko.

Narod mora vedeti, kam ga vede vse narodno in politično delovanje, in koliko je vredna vsaka akcija na poti do poslednjih namer. Torej ni odveč, če predstavljajo rodoljubi tu pa tam idealne cilje, o katerih dejanska politika še nikakor ne ve, ali se bodo dali doseči v kaki ali pa morda v nobeni dobi.

Vse drugo pa je, če je narod že toliko dozorel, da more obsojati kako misel že naprej ne samo kot neizvršljivo, ampak celo kot škodljivo namero, ali kot nezmisel.

V Slovencih se da osnovati mnogokak program ki bi ne bil prenapačen, ko bi bili oni — sami na svetu, ali pa ko bi živeli kot Robinson na kakem osamljenem otoku ali tudi samo v popolni in popolni nezavisnosti od drugih narodov. In še sedaj bi ne bila tako huda, hrepeneti po kaki osnovi mej nami, ko bi ne prežali drugi veliki narodi ravno in zlasti na nas.

Po vsem tem je Slovencem snovati tudi idealne v vedni dotiki in zvezi dejanskih razmer in pred vsem dejanskega geografskega, političnega in, rekli bi, internacionalnega položaja našega naroda. To razmerje, ta položaj omejuje naše težnje in daje narodnim nameram drugo lice ter narekuje za konečne cilje po vsem drugačne poti. Kar dosežajo drugi narodi naravnost, zato se je in se bo Slovencem bojevati in hoditi po ovinkih in težavnih potih.

Tudi pisec tega je razvil zdaj 10 let v Mariborski Zori poseben tako rekoč kulturni program za vse Slovence. On je v isti zvezi trdil, da Slovenci

kot osamljen narod bi utegnili z modrim ravnanjem doseči srednjo stopinjo skupnega blagostanja. Ali pri tem je bilo samo po sebi umeti, da srednjo stopinjo gmotnega in kulturnega blagostanja bi Slovenci dosegli samo tedaj, ko bi jih ne zavirale druge mogočne sile. Samot tedaj bi bilo možno misliti tudi na lastno slovensko vseučilišče.

Ali tako srečni Slovenci pa neso; ovir imajo čez in čez toliko, da jim je gledati, kako se jih rešijo.

Naj naši optimisti trdijo, kar hočejo, evropska naša konstelacija je taka, da se sami nikakor ne rešimo pred germanstvom in romanstvom. Zato moramo snovati vse naše hrepenenje v zvezi z drugimi slovanskimi brati.

Slovincem se je poprijeti ne samo staroslovenskih svetih obredov v cerkvi, ne samo težiti po tem, da nam dajo zopet slovansko azbuko v šolo, ampak se nam je popolnem nasloniti na sodelovanje z drugimi slovanskimi brati v vseh narodnih in kulturnih zadevah in vprašanjih.

Slovenski narod nam je toliko razvijati na široko, da bo umel vso popularno predelano znanost. Slovenskega jezika nam ne bo nikdar odmetati, kajti on je in ostane podstava izobraževanju in občevarstvu široke narodne mase.

Vse drugo pa, kar preseza to poprečno narodno omiko na široko, se mora dosežati in vršiti v Slovencih potom mogočnejšega slovanskega jezika. Slovenskemu narodu mora biti cilj to, da se mu bo delila viša omika v ruskem jeziku.

Slovenski narod mora torej hrepeneti po tem, da dobe njegovi sinovi priliko izobraziti se v rusčini in dosledno s pomočjo tega jezika v znanstveni in leposlovni književnosti, kakor se in se bo še v večji meri razvijala v ruskem narodu.

S to zahtevo, s tem ciljem pa odstranimo protitežnjo po slovenskem vseučilišču. Tega nam ni treba devati v naš program. Še Čehi in Hrvati bodo morali gledati, kako svoje najvišje učne zavode prestrojijo v zmislu obče slovanske potrebe. Dru-

gače ne dosežejo manjši oddelki slovanskega plemenarstva nikdar analogne kulture in analogne mejnarodne sile, s kakeršno se ponajso drugi sedanji kulturni narodi.

Ne samo torej, da se nam bo naslanjati na bližnje Hrvate, ampak Slovenci in Hrvati, kakor drugi slovanski oddelki se morajo uravnati po obči zahtevi velikega kulturnega naroda.

Vseučilišče slovensko, v dejanski konstelaciji v kakoršni so Slovenci, bi utegnilo škodovati, več nego bi koristilo. Kajti s svojim vseučiliščem bi Slovence njih nasprotniki še bolj osamili mej drugimi Slovani. Ravno to bi tem nasprotnikom ugaljalo in bi bilo popolnem v soglasji z doslej izvršenimi namerami, ki jih imajo z nami že stoletja. Jedino, da bi nas ločili od drugih Slovanov, so nam dotične voditelje ob svojem času zaslepili tako, da so nam potem v naši kratkovidnosti podelili poseben abc, posebno pisavo v knjigi. Zgodilo se je to iz istega namena, kakor so Wicing in nasledniki izpodkopavali svete obrede, uvedene po sv. Cirilu in Metodu.

Zato proč še samo z razgovorom o slovenskem vseučilišču. Ako so se te dni nemško-liberalni in ob enem v prusko službo najeti nemški časniki hudovali in posmehovali zastran tega, da je „Edinost“ Tržaška razpravljala vprašanje o slovenskem vseučilišču kot točki slovanskega programa, je bilo to hudovanje samo na videz in popolnem podobno roditeljski politiki, ki otrokom navidezno včasih prepoveduje to, o čemer žele roditelji, da bi otroci izvršili poslušno ravno isto.

Iz tega je razvidno, da bočejo z nami ravnati še vedno kakor z razposajenimi otroki. Naše stališče, kakor smo je tu označili, pa kaže da take burke naših nasprotnikov nimajo dosti dovolj, da bi ga mi poprek in skupno ne umeli. Pojedinec utegne se tu pa tam zabresti, ali pojmi naši se čistijo, in v celoti smo tudi duševno že krepki dovolj, da nas ne omotijo več.

Ergo: omika narodova na podstavi narodnih šol in razvijanje domačega jezika tudi s pomočjo srednjih šol; drugo pa na podstavi slovanske kul-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

(Dalje.)

Osemnajsto poglavje.

Videl sem nekega, čegar zapovedljiva zgovornost Izbujala je bogate jeke v človeških prsih, Prilizovanju bogatstva in pokoja je upiral se, Da bi nade došla trpečemu in zatiranemu.

In na njegovi strani gibala se je postava lepote Trosila je sladke cvetke poleg steze svojega življenja, In gledala je kvišku z milo in ljubeznjivo dolžnostjo; Jaz imenujem jo angelja, a on kliče jo ženo.

Bilo je konci dneva meseca decembra. Gospod Vaughan in njegovi so se bili že davno vrnili ter so nekaj tednov zopet bivali doma. Mabel je mej različnimi skrbmi in opravili našla pol ure počitka ter je zadnjikrat sedela pri svoji mizici nasproti znanemu oknu, ki je prek širnili poljan gledalo.

Lehke urne nožice blage Helene so po hiši sem ter tja drobnele, Melisa se je sedaj pa sedaj v bližnji kuhinji zaslislala z onim vzvišenim in zapovedujočim glasom, ki je nje službo imenitno delal. Dečka sta šla v škedenj in na svisli ter se od tam vrnila, pogledala sta zadnjikrat svoje ljubljence mej ovčami in govedi ter sta najemniku Jakobu pravila svoja zadnja naročila. Vse je kazalo na imeniten dogodek v bližnji bodočnosti, da se stare vezi raztržejo, da se rodovina izseli. Mala družbina soba pa je bila tiha in mirna. Ropotali so lahko zunaj ter za odhod pripravljali, a nič ni smelo motiti hišnega svetišča, kjer sta stari gospod Vaughan in njegova sestra v navadnih stolih z ročaji pred levo sedela, stari hišni pes pa je na plahti spaval. Nekaj trenutkov je Mabel vsa zamišljena sedela, glavo je opirala ne roko, oči pa je sedaj upirala prek širne zimske pokrajine, sedaj pa je s srčnim sočutjem opazovala sliko radostnega miru in pokoja v sobi. Sledkar je vzela pero, pripognila se k mizi ter pisala sledeči list:

Draga gospa Herbertova!

„Če se oziram nazaj na dneve svojih otroških let, vedno stoji pred menoj slika blage prijateljice, katere srčna ljubezen in požitvovalna skrbnost sta ona leta storili blagoslovljeno in srečno dobo mojega življenja. Ko premišlujem leta, ki so od one

dobe minula, spominjam se nehoté, da so me pri vsakej stopinji sveti, svarila in nauki iste blage prijateljice okrepčevali in osrčevali. Ker sedaj namerujem stopiti v nov krog dolžnostij, čutim prav prirodno hrepenjenje, da bi v vaših dobrih željah, v vaši ljubezni, v vaših molitvah še vedno primeren prostorček ohranila. Vi ste gojili otroka, osrčevali devotko, dovolite mi naj vas prosim ljubečega sočutja tudi za ženo.“

„Spodobi se mi ne, da bi mnogo govorila o tem, s katerim bodem jutri, nadejam se, v tem novem in ozkem razmerju zakonske žene sklenena. Neki dan, upam, boste vi videli in spoznavali gospoda Parcivala ter boste lahko sami o njem sodili. A če prirojena priprostost in istinita močatost v mišljenji in življenji podelujeta pravico do spoštovanja in čišlanja, biti smem ponosna na njegovo stanje, naj se že gleda na njegovo osobno nezavisnost ali na njegovo razmerje k drugemu svetu. In če so krščanska načela najzanesljiviši temelj zaupnosti in vernosti, smem pač verovati, da so od njega izraženi čuti odkritosrčni in da bodo tudi stanoviti. Mislim, da nisem preveč rekla; pa v resnici, ljuba gospa Herbertova, strašim se samo tega, da jaz nisem vredna od njega izvoljena biti; da bi postala vredna, prosim vas posebno, spominjajte se mene v svojih molitvah. Bayard (ker poznati ga boste ho-

ture, in torej tudi na podstavi priznanega skupnega ruskega jezika. S pomočjo poslednjega pa do slovenskih vsenčilšč in vsoprednih učnih zavodov, tudi v Avstriji. To mora biti jedini pravi cilj vseh avstrijskih Slovanov, ki s tako težnjo pokažejo ob enem največjo ljubezen do Avstrije in njenega nadaljnjega obstanka. Yporej.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 21. septembra.

Na sv. Vavčava dan nameravali so Čehi sklicati v več krajih tabore, toda jih je vlada prepo vedala. Ravno tako vlada neče dovoliti več taborov, na katerih bi se razgovarjalo o naredbah ministra Gauča proti srednjim šolam.

Kake smotre ima sedanja madžarska politika na Hrvaškem, je jasno povedal madžarski list „Egyetertes“. Ta list je jako proslavljajal postopanje banovo in pri tem opomnil, da se madžarski element mora razširiti in zato ni noben življ ugodnejši kakor hrvaški. Iz te izjave se razvidi, da hočejo Arpadovci polagoma potujčiti Hrvate. Žalibog, da mnogo hrvaških veljakov še ne spoznava nevarnosti, ki narodu preti.

Vnanje države.

Več bolgarskih uradnikov in učiteljev ni hotelo priseči zvestobe novemu knezu, in so je zagadel že odpustili iz službe. To je vsekako karakteristično za bolgarske razmere. Tatvine se množe po vsej deželi. Zadnji čas je bilo okradenih več farovžev in cerkva, policiji se pa nikdar ne posreči prijeti zločincev.

Nemško-bolgarski spor je baje poravnani. Pred par dnevi so že iz Sofije, Carigrada in Berlina dohajale vesti, da Nemčija ni zadovoljna z zadoščenjem, katero je dala Bolgarska. Ne vemo, kaj da je povod, da je nedavno tako osorna Nemčija tako spravljiva postala. Sploh je nejasno, kaj so v Berlinu hoteli doseči s to stvarjo. Še le čez štiri tedne, odkar je izšel dotični članek v „Bolgarinu“, se je Nemčija pritožila, iz česar smo sklepali, da jej ne gre za stvar samo, ampak hoče kaj drugega doseči. Sedaj pa nakrat zopet vso stvar pusti pri miru. Če je hotel Bismarck s tem si pridobiti naklonjenost Rusije, se je jako motil, kajti v Peterburgu se ne dajo več slepiti. Če je pa imel kake bolj sebične namene, je pa morda tudi spoznal, da bi zadel na prevelike zapreke pri družih velevladstvih in zaradi tega opustil je svojo rakano. Morebiti pa je sedaj vso stvar le zato popustil, ker ni hotel Rusiji dati povoda za okupacijo Bolgarije. Ruski listi so namreč že dokazovali, da ima Rusija ravno tako pravico se posluževati si e proti Bolgarom, kakor Nemčija. Bismarcku bi pa kaj tacega javaljne ugajalo, ker on le na videz podpira rusko politiko, v resnici jej pa dela vsakeršne ovire. Vsekako konec nemško-bolgarskega spora je nov diplomatični neuspeh Nemčije, kakršni neso redki zadnja leta.

Nekaj srbskih radikalcev hotelo je že skleniti zvezo z naprednjaki proti liberalcem. Zahvalili so pa, da se Garašanin in bivši finančni minister Petrovič umakneta javnemu delovanju. S tem se veda neso bili zadovoljni osebni prijatelji Garašaninovi, ki so najuplnejši člani napredne stranke. Piročanec se je odločno izjavil proti zvezi z radikali. Sporazumljenje se tedaj ni moglo dognati mej naprednjaki in radikali ter zagadel se bode ohranila še nadalje zveza mej radikali in liberalci. Naprednjaki bodo pa le v nekaterih okrajih postavili pri volitvah za skupščino svoje kandidate, ker imajo le malokje kaj upanja do zmage.

teli tudi po krstnem imenu) je sin svetovalca Parcivala — kot so mu navadno rekali — imenitnega odvetnika, ki je nekaj v Novem Yorku močno slovel, a sedaj je že nekaj let mrtev. Njega vdova še živi, krepka je in delavna, da si ima skoro šest in sedemdeset let. Tudi ta je v Novem Yorku in drugodi dobro poznana, ker se vseh ljudomilih in dobredelnih podjetij udeležuje; tudi v sedanji veliki starosti se ne čuti rešeno dela ali pa preslabo za izpolnjevanje svojih dolžnostij. Verovali mi to bode, če vam povem, da je onidan v Cambridgi hišo najela z namenom, da bi dva njena vnuka, ki sta se doslej v Harvardu šolala, zanaprej tam v šolo hodila. Povabila je tudi Alika in Murraya, naj bi se v nje domu ustanovila. Ugodnišega predloga se dečka nista lahko nadejala; kajti Alik se nadeja, da bode začetkom bodočega leta že lahko vsučilišče obiskaval, Murray pa se bi tudi nikjer ne mogel toli uspešno učiti matematičnih znanostij, kateri potrebuje za izvoljen stan — stan inženirja. Sprva smo bili vsi zoper ta načrt boječ se, da bi se gospa Parcivalova preveč skrbij in sitnostij delala; pa blaga gospa je pregovorila očeta in Henrika, prepričala je mene, da se od svoje naloge le veselja nadeja, ter je naposled svoj sklep izvršila.

„Skoro jokala se bi bila, ko je pri mojem zadnjem pohodu na Jezerišči, gospoda Parcivala bi-

Turška vlada je bila sklenila Avstriji, Angliji in Italiji poslati okrožnico o bolgarskem vprašanji, sultan pa ni hotel temu pritrditi. Potem je sklenil ministerski svet, da pošlje okrožnico vsem velevladstvom. — Kar se tiče Ernrothove misije, sodijo turški državniki, da se bode popolnem opustila misel nanjo. Rusija bode na druge načine silila Turke, da kaj storé proti Koburžanu. V Carigradu se boje da bodo Rusi energično zahtevali, da se poravnajo zapali obroki vojne odškodnine, če ne bodo zaseli kako turško pokrajino v Aziji. Na Kavkazu delajo baje se velike vojne priprave in veliki knez Mihajil Nikolajevič ogleduje tamošnje utrdbe.

Rumunska policija je iztirala znanega bolgarskega emigranta Vuka Nečova iz dežele, ker je hotel iz Rumunije sem spuntati Bolgare.

V „Nordu“ objavil je nek bivši diplomat obširno pismo, v katerem odgovarja Tatiščevu, ki je priporočal zvezo mej Francijo in Rusijo. Bivši diplomat dokazuje iz zgodovine, da je že večkrat bila priložnost, da bi se sklenila rusko-francoska zveza, pa se vendar ni. Mej idejami, ki vladajo v omenjenih državah, je taka razlika, da je taka zveza nemogoča. Rusiji je pa potrebna močna Francija zaradi ohranjenja evropskega ravnotežja in je torej vedno gledala, da francoska država preveč ne oslabi. Rusija mora gledati, da ohrani dobre odnose z Nemčijo, ker, če se mej dvema sosedoma vname sovraštvo, začno se prave narodne vojne, jedna narodnost hoče uničiti drugo. Ravno sedaj tudi zveza s Francijo ni mogoča, ker vse francoske stranke principijelno sovražijo Rusijo. Legitimisti so privrženci ultramontanizma, ki je vedno vzbujal nasprotja mej Francijo in Rusijo, orleanisti so nasprotniki Rusom kot anglofil, polonofil in klerikalci, bonapartisti pa stoje z jedno nogo v jednom, z drugo pa v drugem taboru in njih puntarska politika hujša narode proti vladarjem. Radikalci in liberalci raznih barv pa ne marajo za Rusijo, ker je absolutistična.

Predvčeraj sta se holandski zbornici otvorili s prestolnim govorom. Kralj se v prestolnem govoru zahvaljuje narodu za skazano udanost povodom njegovega jubileja. Odnosaji z vsemi vlastmi so najboljši. Revizija ustave se bode predložila v drugem branji in kralj se nadeja, da bode vsprejeta. Predlagale se bodo razne neredbe v pospeševanje javnega pouka, kmetijstva in brodarstva. Dolgov ne bode treba delati, pa tudi ne poviševati davkov. Koncem izraža kralj svojo zadovoljnost z vojsko doma in v kolonijah.

Dopisi.

S Ptuja 18. septembra [Izv. dop.] Danes poročal je državni poslanec, velečastiti gospod dr. L. Gregorec, o svojem delovanju v državnem zboru. Zbralo se je veliko število volilcev in udov političnega društva „Pozor“, mej njimi nad 40 zavednih kmetov, ki so sledili pazljivo njegovemu govoru pri-trjevali mej besedo mu večkrat naidušeno. Ne bode našteval postav, ki so se v zadnjem zasedanju sklenile, ne bode našteval vseh neuspešnih korakov, ki so jih storili slovenski poslanci, da bi priborili za slovenski narod kolikor toliko, tudi hočem pokriti s plaščem, krščanske ljubezni oni čin, ko je predlagal slovenski poslanec naučnemu ministru dr. Gauču drugega sekijskega šefa, za kar se je naučni minister zahvalil Slovincu s tem, da se je kar drugi dan norčeval s slovenskimi terjatvami, odgovarjaje na ono prispodobo z menico, ter da je z glasovitim najnovejšim ukazom ukončal tretjino slo-

vališči, malo šaljivo, malo svečano izročila mi vso odgovornost ter mi ob enem zagotavljala, da le Bayarda ni hotela osamljenega pustiti, drugače bi bila že pred jednim letom izvršila ta dolgo nameravani načrt na korist svojih vnukov. Moja spretnost izpolnovati nje častno mesto v Jezerišči se sedaj ne bode izkusila, ker Parcival je bil pred kratkim od tega okraja za zastopnika v državni zbor izvoljen in oba po poroki naravnost v Washington odpotujeta. Ljubi oče naju bode spremljeval. Jaz bi še misliti ne mogla, da bi se morala od njega ločiti; tudi njega blezo veseli, da bode čez zimo bival v sedeži skupne državne vlade: mečje podnebeje, nadejam se, ukrepi mu telo in njegov duh se bode prav prijetno pečal z obravnavami v državnem zboru, kar ga že sedaj precej zanima. Veselilo vas bode izvedeti (hear), da je kupčijo in vse denarno započetje popolnem opustil in da sedaj živi toli zadovoljno in veselo, da ga je res veselje pogledati. Teta Sabija bode po zimi bivala pri Henriku in Heleni, bodoče poletje, nadejam se, preseli se k meni; ker jaz se nikdar ne odpovem pravici do ljubljene tega člana naše rodovine. Kaj ugodno je nam tudi, da je Melisa po šestletnem čakanji naposled vendar pripravila najemnika Jakoba, da se je zanjo izrekel. Poročila sta se brez hrupa in lišpa na zahvalno nedeljo, ko nas ni bilo

venskih srednješolskih paralelk, namesto da bi uvel po zaukazu državnozbornem še s 1887/8 šolskim letom slovenske paralele na srednjih šolah v Celji in Mariboru — na vse to se ne bode oziral, dasiravno bi bilo jako hvaležno, vse to navajati z besedami poslančevimi, doutipov in sarkasmov polnimi, govoriti le hočem o Hohenwarthovem klubu ter onej interpelaciji, ki je vzbudila toliko nepotrebne hrupa, zadevajoči koroškega knezoškofa; o teh stvareh hočem govoriti in to radi tega, ker cela stvar še do sedaj ni bila jasna in se je zato tudi dr. L. Gregorec sodil večkrat krivo in napačno.

Hohenwartov klub je našemu poslancu neakov „Verschleppungsklub“, klub, ki ima vse to zavleči, kar ni ministrom po godu, klub, kateri ima ministrom za ljubo pobirati vse neljube stvari, katere so že odklonili vsi drugi klubi, ter klub, kateri je v prvi vrsti kriv, da še do sedaj Slovenci ničesar niso dosegli. Evo dokazov. Lahko bi Vam tukaj napisal zgodovino one spomenice, katero je predlagal poslanec v tem klubu, katera pa, dasi je bila sprejeta v klubu po dolgem zavlačenju, vendar ni prišla pred eksekutivni komite, ter bi Vam lahko narisal neko čudno postopanje nekega družega slovenskega poslanca; a pustim to, ter hočem Vam naslikati le to, kar se je zastran interpelacije glede koroškega knezoškofa godilo, ker si iz tega lahko natanko posnamete, kake čudne razmere so v Hohenwartovem klubu.

Naši poslanci, prišedši oktobra lanskega leta na Dunaj, poizvedeli so, da namerava dr. Gauč za knezoškofa koroškega predlagati nekega Nemca. Ker je to v protislovju s cerkvenim pravom in nikakor ne ustreza pravičnim zahtevanjem slovenskim, sklenili so naši poslanci, poslati posebno spomenico Taaffeju in Gauču, v kateri so zahtevali, naj nastavita na Koroškem knezoškofa, slovenskega jezika zmožnega.

„Mutatis mutandis“ poslala se je ta spomenica podpisana od vseh slovenskih poslancev, le od Hohenwartha in Goedelna ne, solnograškemu nadškofu in vsem sufraganskim škofom. Vlada ni na to spomenico ničesar odgovorila, pač pa je dr. Gregorec dobil od nadškofa jako prijazno pismo, v katerem se nadškof zahvaljuje slovenskim poslancem, da se tudi brigajo za svetinje katoliške cerkve ter priznava, da so zahteve, navedene v spomenici, popolnoma opravičene. Poslanci so bili s tem zadovoljni misleč, da ne more biti drugače, kakor vlada bode imenovala škofom moža, ki je tudi po cerkvenem pravu sposoben, pasti čedo, le slovenščine zmožno. A prišlo je drugače. Ko pridejo po novem letu poslanci zopet na Dunaj, zvedeli so, da se stvar nekako čudno plete, da bodejo Korošci dobili škofa, slovenščine nezmožnega.

Deputacija slovenskih poslancev napoti se takoj h Gauču, kjer pa je bila jako nemilo sprejeta ter dobila odgovor, da so slovenski Korošci že toliko germanizovani, da razumejo tudi nemškega škofa. Ker pri Gauči deputacija ničesar ne opravi, gre k Taaffeju, kateri se pa na Gauča izgovarja rekoč, da cela stvar spada v področje ministra za nauk in bogočastje — in drugi dan je bilo čitati v

doma; najbrže obdržita hišo in bližnje zemljišče toliko let, kolikor jima bode ugajalo.

„Juter bode po takem nam vsem kaj imeniten dan — dan, katerega ne bode samo jaz, ampak bodo tudi vsi drugi prebivalci naše hiše poslovlili se od zahodnega doma. Naj je bil še toli skromen, nam bil je ljub in čislani kraj in ljubili ga bomo še bodoča leta kot blagoslovljeno počivališče (haven of rest), ki nam je bilo v viharji reve in nadloge varno in ugodno zavetišče. Blagor njegovim golim belim stenam, njegovemu priprostemu črnemu ognjišču, njegovim nizkim sobam! Učila so nas, da sreča ne zavisa od lišpa, da zadovoljnost daje mir najskromnišemu ognjišču, in da ljubezen ne pozna nikakeršnih mej ter se v najtesnejšem prostoru često najbolj razširja. Lehko svet prehodimo ter spomenike slave in ponosa z občudovanjem opazujemo, pa naša hvaležna srca nikdar ne izpozabijo, koliko se imamo svojemu bivališču sredi poljan zahvaliti.“

„Veliko radost mi izbuja misel, da nas bodočo spomlad ali pa bodoče poletje ljubezen in dolžnost najbrže pokličeta v Novo Anglijo in takrat, ljubljena in čislana prijateljica! nadejam se, takrat vas obiščem. V tem pa ostajam kot vedno vaša

srčno vas ljubeča
Mabel Vaughanova.
(Konec prih.)

„Wiener Zeitung“, dr. Kahn je imenovan koroškim knezoškofom.

Prosim, naj se tedaj pomisli, kdo je dobil kľofuto. Slovenski poslanci. Oni zahtevajo, hlapčevaje ministerstvu že sedem let, naj ustreže ministerstvo njihovi popolnoma opravičeni prošnji. A ministerstvo, oziroma dr. Gauč, ukrene ravno nasprotno. Čast slovenskih poslancev je bila angažovana, ta zahteva zadoščenja, in to zadoščenje dati jim mora tisti, ki je čast slovenskih poslancev žalil, in to je dr. Gauč, kar se ima dalje goditi. In kar se je tudi godilo, nema nikake ostrine proti škofu, temveč jedino le proti Gauču. S prva so bili tudi vsi slovenski poslanci, razven Hohenwartha in Godelna, tega mnenja in reklo se je, interpelirajmo Gauča, in dr. Gregorec dobi nalogo, sestaviti dotično interpelacijo. Naš poslanec se loti dela in drugi dan se prinese sestavljeno interpelacijo v zbornico, da bi jo poslanci podpisali. A stvar se je že zopet drugače sukala. Hohenwarthov upliv se je že čutil. Poslanci so že jeli izgovarjati, češ, interpelacija mora prej priti v klub. Dobro, pravi naš poslanec, pa jo spravimo v klub in je mej tem časom pobiral potrebne podpise. Pa kmalu je uvidel bridke stvari. Trije slovenski poslanci so mu naravnost rekli, da bodejo govorili in glasovali v klubu proti interpelaciji. Ko bi torej tudi interpelacija bila prišla v klub, jako je dvomljivo, bi se li bila vsprejela ali ne, posebno, ker je Hohenwarth z vsem svojim uplivom protideloval. To na adresu tistih slovenskih poslancev, ki pripovedujejo svetu, da bi se bila interpelacija v klubu gotovo vsprejela, ko bi jo bil dr. Gregorec spravil vanj. Da pa ni prišla interpelacija v klub, ni krivda Gregorčeva. Da Vam poročam dalje. Ko je imel naš poslanec potrebne podpise, gre k Hohenwarthu s prošnjo, naj skliče klub. A Hohenwarth sprejme ga nemilo, ter mu prošnjo naravnost odbije. Naš poslanec posluži se še drugega sredstva, da bi interpelacijo vendar spravil v klub. Po nekem paragrafu mora se klub sklicati, ako zahteva to 10 klubovih članov. On napiše torej prošnjo na predsedništvo kluba, naj skliče sejo, ter se podpiše. Pa mislite si, je li dobil še potrebnih devet podpisov. Ne, podpisali so prošnjo samo še štirje poslanci. To mora vsakega razjariti. dr. Gregorec je imel na interpelaciji zadostno število podpisov, izroči torej interpelacijo poslaniški zbornici v zvezi temu, da ga je ta in oni poslanec nagovarjal, pusti to, češ, ti so boš zameril i. t. d. Kaj je zamera mari odločnemu poslancu? Njegova dolžnost je, krivico na klin pribiti, kjer se godi, zameri se Petru ali Pavlu. Kar se je daleč z interpelacijo godilo, kakšen hrup je prouzročila, znano je itak, znano tudi, da je dr. Gregorec s tem, da jo je stavil brez dovoljenja klubovega, izstopil iz Hohenwarthovega kluba. Tako se godi v Hohenwarthovem klubu. Tako se znajo zavleči vse ministerstvu neljube stvari, zatorej jedino pravo ime „Verschleppungsklub.“ (Konec prih.)

Iz Mokronoga 20. septembra. [Izv. dop.] V nedeljo 18. t. m. napovedana veselica „Narodnemu Domu“ na korist vršila se je prav dobro ter prizvala mnogo občinstva ne le samo iz Mokronoga, temveč tudi iz bližnjih krajev — dasiravno ne toliko, kolikor bi bilo pričakovati. Kdor pozna inteligenco našo, priznati mora, da je ni take blizu: naj se vrši veselica i na Krškem ali v Šentjerneji ali v Trebnjem, do katerih krajev imajo gotovo dosta daleč, vendar se ne vrši brez naših gostov. Zato bi se pa tudi smelo računati na več gostov iz družih krajev, osobito iz bližnjih.

Veselice za narodno stvar vrše se po mnogih krajih, in sicer včasih jako uspešno. Žalibog, da pri nas na Dolenjskem ni tako. Prosti narod naš ni še toli probujen, da bi umel, kaj se pravi delati za narodno stvar; nedostaje mu pouka. Osobito je Šentrupertsko-Mokronoška dolina nekako zaspana, ni ga društva, ki bi vspodbujalo prosto ljudstvo ter mu dajalo pouka o tej ali onej reči, in včasih nahaja se tolika nevednost, da se mora človek le čuditi. Uzrok temu je, ker ni nikakega narodnega društva. V Šentrupertu imeli so sicer že čitalnico, a njeno življenje bilo je le kratko, kajti tu ni našla pravih tal. V Mokronogu se je že snovalo „bralno društvo“, a reč se je razdrlo radi nekaterih nepoklicanih gostov, osobito radi nekega, ki stvari toliko razumeje, ko zajec na boben.

Pri nas smo spali dolgo. „Slovenski Narod“ imel je priliko bičati že marsikatero nedostatke, posebno je zval Mokronog „nemčursko gnezdo“. Dandanes je trg ves drugačen, naroden, dasiravno

ne tako, kakor bi moral biti. Tujec, potujoč skozi trg, povprašuje: „Kje je čitalnica?“ Ni je. „Bralno društvo?“ Tudi ga ni. Daleč smo že zaostali. Vrši se sicer mnogo veselice, igrajo se dobre igre, a vendar ni pravega uspeha, kajti nedostaje dobre volje. Imeli smo dva gg. mnogozaslužena uradnika, ki sta bila duši vsakemu narodnemu podjetju, a jeden šel je v Škofjo Loko, drugi v Žužemberk. Prvi bil je g. dr. Škofic, drugi g. dr. Volčič.

Naj omenim še zadnje veselice. Godba in petje bilo je izborno, kolikor se to z malimi močmi storiti more. Igra „Bob iz Kranja“ bila je že jednokrat na našem odru, a predstava v nedeljo bila je res mojsterska. Naj omenim le izmej igralcev ode ruha „Grabeža“ g. Rozmana in pa potinje iz Kranja gđc. Ane Kolenčeve, katera sta igrala izvrstno. Tudi drugi igralci delali so na splošno zadovoljnost in nadejamo se, da se pokažejo še mnogokrat, posebno v zimskem času. Le tako naprej!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 20. septembra.

Navzočnih je 20 odbornikov. Predseduje župan gosp. Grasselli, ki imenuje overovatelja zapisnika odbornika gg. Gogolo in dr. Staréta. Župan naznanja, da je povodom rojstnega dne presvetlega cesarja (zbor ustane raz sedeže) naprosil deželnega predsednika barona Winklerja, da izjavi Nj. veličastvu najudanejša voščila mestnega zastopa Ljubljanskega. Presvetli cesar je ukazati blagovolil, da se je zato mestnemu zastopu izrekla zahvala.

Isto tako je čestital mestni zastop k rojstnemu dnevu cesarjeviča nadvojvode Rudolfa, k imendnevu cesaričinje Štefanije in 70letnici nadvojvode maršala Albrehta, za katere čestitke došla je od vseh prisrčna zahvala. (Dobro!) Župan naznanja, da sta došla dva jako važna dopisa. Prvi od c. kr. deželne vlade naznanja, da je presvetli cesar v lanskem zasedanju deželnega zbora sklenjeni mestni statut in volilni red za Ljubljanski mestni zastop potrditi blagovolil (Dobro! Dobro!) in da je postava bila priobčena 15. t. m. v deželnem zakoniku, torej je že pravomočna.

Drugi dopis (finančnega ravnateljstva) je posebno važen za meščanski zavod. Na prošnjo mestnega magistrata je odredil presvetli cesar, da se odpiše mestnemu magistratu od leta 1859 do 1878 (za Kresijsko poslopje) predpisani najemni davek v znesku 1758 gld. 32 kr. (Dobro! Dobro!) o ostalem znesku pa je odločilo prepuščeno finančnemu ministerstvu. Slednje pa ni ugodilo prošnji mestnega magistrata, da bi se odpustila najemninska kazen. Davek 1758 gld. 32 kr. in nanj spadajoče doklade v znesku 575 gld. 71 kr., torej vkupe 2334 gold. 3 kr. bode odpisala tukajšnja davčna lokalna komisija.

Ob enem se pa mestnemu magistratu naznanja, da ima hišni davek v delnem znesku 464 gld. 66 kr. in nanj spadajoče doklade v znesku 148 gld. 69 kr., vkupe 613 gld. 38 kr., kakor tudi najemninsko kazen v znesku 2841 gld. 84 kr. nemudoma uplačati. Župan ne dvomi, da izreka mnenje vsega mestnega zastopa, predlagajoč, naj se posebna deputacija odpošlje h gospodu deželnemu predsedniku, da izreče presvetlemu cesarju zahvalo.

Podžupan gosp. Petričič nasvetuje, naj se gospod župan z dvema odbornikoma poda h gospodu deželnemu predsedniku, da izreče zahvalo presvetlemu cesarju.

Dr. Mosché nasvetuje, naj gospod župan si sam odbere dva uda mestnega zastopa za deputacijo, na kar gospod župan izvoli podžupana Vaso Petričiča in načelnika kluba narodnih mestnih odbornikov dr. viteza Bleiweisera-Trsteniškega. Župan na dalje naznanja, da je mesto Praga doposlalo poročilo o zdravstvenih zadevah l. 1885 in o delovanju mestnega fizikata, mesta Gradec, Štajer in Krakovo računske sklepe o poslovanju mestnih blagajnic, inženir Cesare Gombi iz Trsta več izvodov brošure o železniškem vprašanju posebno z ozirom na otvorenje progo Trst-Hrpolje, katere izvode je gospod župan razdelil mej ude stavebenega in finančnega odseka. Konečno opomni, da je v zadnji seji mestnega zbora izrekel mestni odbornik dr. Vošnjak povodom razprave o konjači Jorasi svoje začudenje, da sedaj v klavnici ni več ikrastih prašičev, da je pa ta bolezen čisto zginila. Gospod župan pravi, da je takoj naložil vodstvu mestne klavnice, naj o tej zadevi njemu poroča in vodstvo je javilo, da v istni, odkar ni več zavarovalne blagajnice v klavnici zoper ikraste prašiče, se je istih

število zmanjšalo, ker mesarji sedaj jako pazijo, da ne kupijo ikrastega prašiča, dočim so bili prej kupljenega ikrastega prašiča tako rekoč veseli, ker so dobivali dobro odškodnino. Vsak ikrasti prašič se sedaj konfiskuje, kajti bilo bi proti zakonu, da bi se tako meso prodajalo. Razložek je le ta, da se ikrasti prašiči ne oddajo več konjaču, nego svečarju, a predno se oddadó, oblijo se s petrolejem, tako da meso ni za prodaj. Tudi sl. c. kr. deželna vlada je posnela po novinarskih poročilih opazko dr. Vošnjaka in se obrnila do mestnega magistrata, da jej o tej zadevi poroča. Župan pravi, da je predložil dotično poročilo klavničnega vodstva sl. c. kr. deželni vladi in da se je ista z njim popolnem zadovoljila ter izrekla le željo, naj bi se stvar razjasnila na istem mestu, kjer se je sročila, da se tako preprečijo krivi nazori. Mestni zbor vzame to izjavo brez razgovora na znanje. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Nadaljevalni kurzi na c. kr. ljudski in meščanski šoli za deklice v Trstu) se bodo osnovali. Naučni načrt potrdilo je že namestništvo. Namen kursov bode popolniti ljudsko-šolsko vzgojo in gojiti nove jezike, pri čemer se bode seveda oziralo le na blaženo nemščino in italijanščino, na slovenščino pa ne, kakor je že navada v Trstu. Poučevali se bodo sledeči predmeti: nemščina in sicer: stilistika, poetika in slovstvena zgodovina; italijanščina in njeno slovstvo; angleščina, psihologija in logika, zemljepis in zgodovina, zlasti kulturna zgodovina, aritmetika (gospodarsko računstvo in knjigovodstvo) fizika in kemija s posebnim ozirom na gospodinjstvo, prostoročno risanje, ženska ročna dela (prirežovanje in vezanje), poznanje blaga in gospodinjstvo. Poučevali bodo srednješolski profesorji in ravnateljica dekliske ljudske šole. Pouk bode vsako leto deset mesecev po 3 ure na dan. Šolnina bode znašala 12 gld. na mesec, torej bodo le premožnejši starši mogli hčere pošiljati v te kurze.

— (Sv. birma v Metliki.) Metlika 19. septembra. Nad 800 otrok župnije metliške, suhorske in radoviške pa tudi žakanjske in Lipniške bilo je včeraj birmanih. Preč. gospod knezoškof je bil svečano vsprejet, mesto je s slavalokom in zastavami oplešano. Propoved knezoškofovo poslušalo je neštevilno ljudstvo z največjo vpravo spodobno pazljivostjo. Pri obedu, pri katerem smo videli mnogo svečnikov Hrvatov rimsko-in grškokatolikov in posvetne gospode, nazdravljali so preč. g. prošt metliški, g. dekan lipniški in g. župnik puhorski, g. knezoškof je v izborni slovenščini odzdravljaj. Danes je birma v Podzemlju, jutri pa bode sklep v Semiču. Bog daj zdravje g. knezoškofu, birmancem, kumom in kumicam!

— (Z Viča) se nam piše: V nedeljo dne 18. t. m. imela je Viška in Glinška prostovoljna požarna bramba izlet na Šujco pri Dobrovi. Oadu imeli so vaje z brizgalnico, potem je bila prosta zabava na gosp. Dolinarja vrtu, pri kateri je bilo več napitnic in govorov, v katerih se je izražala želja, da se tudi na Šujci ustanovi požarna bramba. Ob 7. uri zvečer odpelje se Viška in Glinska požarna bramba, spremljali so je g. Dolinar in nekateri drugi fantje s Šujce. Vračajoče napali so nenadoma Dobrovski fantje s koli in vilami in prevrnili jim vozove. Gosp. Dolinar in Babnik imata nevarne udarce na glavi in tudi drugi so zelo poškodovani, ker je bil napad zavraten in nihče ni pričakoval, da bode na cesti tako roparsko napaden. Prav sramotno je to za Dobrovo, da se je kaj takega pripetilo, ker je to le žalostno znamenje surovosti Dobrovskih fantov ponočnjakov.

— (Angleško vojno brodovje) priplulo je včeraj zjutraj iz Trsta v Pulj, kjer so bili običajni oficijalni pozdravi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 21. septembra. Povodom obletnice 20. septembra 1870 (V ta dan je italijanska vojska zasela mesto, ko so se papeževi vojaki pod poveljstvom generala Kanzlerja bili udali. Uredn.) poslal je župan adresu kralju, kateri se je brzojavno zahvalil rekoč: Rim bode v kratkem povodom veselega dogodka svetu pokazal, da more vsled rednega razvoja vsakršnega napredka v civilizaciji, vse one, ki dojdejo poklanjat se papežu, vsprejeti častno in gostoljubno, ob enem pa biti glavno mesto svobodnega močnega naroda.

Carigrad 21. septembra. Vladni krogi zagotavljajo, ker sultan ni dovolil, da se odpošlje okrožnica vsem vlastem, sklenila je Porta, da se prično z Rusijo neposredna pogajanja, da se gledé vprašanja bolgarskega doseže sporazumljenje.

Berolin 20. septembra. „Kreuzzeitung“ opozarja na nova ščuvanja Rusije proti Nemčiji. Tudi je bil Nekljudov, ki je pri banketu Derouledu na čast, govoril v protinemškem zmislu, imenovan pravim državnim svetnikom.

Rim 20. septembra. Danes po noči bilo 8 petard vrženih proti Vatikanu. Zlodejcev še neso mogli dobiti. Sv. Petra trg obkolili vojaki.

Berolin 20. septembra. Zaradi neugodnega vremena se cesar ni odpeljal v Gransee k manévrom gardskega voja.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192—193)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:
 19. septembra.
 Pri stonu: Albert iz Monakova. — Dancer, Kopriva Klod, Trump z Dunaja. — vit. Pettoni, Pogačar iz Grada. — Petrič iz Karlova. — Kolles iz Kapošvara. — Zechner iz Brežic. — Virant iz Rudolfova. — Mrak iz Pilberka. — Treven s Save. — Hönigmann iz Kočevja. — Curletti iz Milana. — Tohrin iz Trsta. — Liebmann, Kohnfelder, Bacić z Reke. — Vovk z Bazovice. — Sorli s Krka. — Keržič iz Senožet.
 Pri vstavi: Wüsth, Rambold z Dunaja. — Holle iz Haide. — Dr. Zindler iz Grada. — Trifinar iz Srbije. — Wagner, grof Bognar iz Gorice. — Dr. Bainer iz Pazna. — Hornišek iz Cervignana.
 Pri avstrijskem cesarji: Modic z Jesenice. — Mally iz Tržica. — Gruden, Milic iz Zagradca. — Haiss iz Trsta.
 Pri južnem kolodvoru: Witte iz Berolina. — Kreugel iz Krakova. — Packeny iz Klosterneuburga. — dr. Nemanic iz Celja. — Pučnik iz Kranja. — Faber iz Karla. — Vidic iz Trsta.
 Pri bavarskem dvoru: Pirc iz Berolina. — Stalcer z Dunaja. — Köstner iz Cagnova. — Erker iz Kapfenberga. — Rangel iz Slovenske vasi. — Petsche iz Srednje vasi. — Ostermann iz Grawenfelda. — Gramer iz Koprivnika.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 21. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.85	Špeh povojen, kgr.	64
Reč.	4.55	Surovo maslo.	90
Ječmen.	3.25	Jajce, jedno.	25
Oves.	2.60	Mleko, liter.	8
Ajda.	4.22	Goveje meso, kgr.	64
Proso.	3.90	Telečje	50
Koruza.	4.55	Svinjako	60
Krompir.	2.32	Kostrunovo	36
Leča.	11	Pišane	45
Grah.	12	Golob	17
Fizol.	10	Seno, 100 kilo	241
Maslo, kgr.	1	Slama,	180
Mast.	66	Drva trda, 4 metr.	680
Špeh frišen.	60	„ mehka,	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. sept.	7. jutraj	733.99 mm.	15.0° C	sl. svz.	jas.	6.00 mm.
	2. pop.	730.06 mm.	23.2° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. sveder	728.99 mm.	15.8° C	sl. jz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 18.0°, za 4.2° nad normalom

Dunajska borza

dne 21. septembra t. l.
 (Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.15	gl. 81.25
Srebrna renta	82.50	82.55
Zlata renta	112.30	112.45
5% marcna renta	96.05	96.10
Akcije narodne banke	882	882
Kreditne akcije	281.70	281.90
London	126.05	126
Srebro	—	—
Napol.	9.96 1/2	9.95 1/2
C kr. cekini	5.95	5.95
Nemške marke	61.55	61.52 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	130 gl.	75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	16	—
Ogerska zlat. renta 4%	—	99	95
Ogerska papirna renta 5	—	87	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25	—
Kreditne srečke	100 gl.	178	50
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	—
Tramway-društ. velj.	170 gl. n. v.	233	50

Bolezni želodca,

*** črev, jeter in žolča, ***
 ozdravi Lippmann-ov Karlsbadski žumedi prašek po 3 do 4 tedenski rabi, pri nenavadnem nakupljenju tolaške ali napravljene kisline po 4 do 6 tedenski rabi. Raba zdravniško priporočena. — Dobiva se v škatljah po 60 kr. in 2 gl. v lekarnah. (635—1)

V Latermannovem drevoredu.
Pariški

Velociped - Caroussel.

Zahvaljeva se za dosednji obisk prosi za nadaljno obiskovanje s spoštovanjem
Josip Cvetič z Dolenjskega.
 (679)

KMETOVALEC. (82—17)

Gospodarski list s podobami.

St. XVII. tega najboljšega, največjega in najcenejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino: Vinska stikalnica. — Nova shramba za sadje in zelenjadi. — Pouk gospodarjem, zlasti mladim, ki prično gospodariti. — Kako ravnati z zrnjem med mlatvijo in po mlatvi. — Vplivanje časa sejatve na pridelke. — Razne reči. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene. — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat na mesec na celi poli ter stane za celo leto 2 gl.; gg. učitelji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.

INSERATI, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo priporočljiv je „KMETOVALEC“ za objavljanja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.
 (Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdčo sapo. Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenic zobovodne esence 1 gl., škatelji zobnega praška 60 kr. (238—4)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarni Svobodni in trgovalci Karinger-ji.

VIZITNICE
 v elegantnej obliki pripravljene po ceni
 „Narodna Tiskarna“
 v Ljubljani.

Prodaja zemljišč.
 Podpisani prodajo v katastralnih občinah St. Petersko predmestje, Kapučiško predmestje in Spodnja Šiška pri Ljubljani še okoli
20 oral dobro obdelanih njiv,
 od katerih so posamične pripravne za stavbeni prostor. Kateri želé dotična zemljišča kupiti, naj se ogleda ustno ali pismeno pri podpisanih.
 Eventuelno se bodo zemljišča oddala tudi v najem.
 V Ljubljani, dne 12. septembra 1887.
 (652—3)
 Avgust Tschinkel-novi sinovi.

Trgovsk pomočnik,
 z dobrimi spričevali, zmožen v specerijski in manufakturni prodajalnici, želi svojo sedanjo službo v kratkem premeniti. — Naslov pod „A. B. C. št. 100, poste restante Rakek“.
 (673—2)

Hiša v Trbovljah,
 maj premogovnikom in cerkvijo, pri okrajni cesti, na dobrem kraju, pripravna za trgovino in obrt, proda se po najnižji ceni. Hiša ima 10 sob, 2 kleti, prostor za pekarijo in velik vrt. — Kaj več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.
 (675—2)

Vsprejemem tako
učenca
 z dobrimi spričevali in lepega obnašanja, ki zna slovenski in nemški.
Josip Matič,
 trgovina za specerije, delikatese itd.
 v Celji.
 (680—1)

Dobra kuharica
 se takoj vsprejme
 v Mallnerjevem hotelu na Bledu,
 kamor naj pošljejo svoja spričevala, katere želé te službe.
 (681—1)

Zdravila za živino.
Štupa za živino.
 Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in praštev. (690—5)
 Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse glisete ter vzdruže konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobe mnogo dobrega mleka.
 Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.
Cvet za konje.
 Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanih kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v krizi i. t. d., pri otekanju nog, mehurjih na nogah, izvijenju, otiščanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.
 1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gl.
 Ta zdravila se dobé pristna samo v
„LEKARNI TRNKOCZY“
 z vraten rotovža v Ljubljani.
 Razpošilja se vsak dan po pošti.

V Zvezdi, MARIJA DRENIK. V Zvezdi,
 v hiši „Matice Slovenske“ v hiši „Matice Slovenske“.
Predtiskarija.
 Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
 Trakovi za vence. Harlandska preja.
 (29—38)